

hvorvidt der er en saadan Nødstilstand, at det vil være nødvendigt at paakalde Statskassens Hjælp. I Kjøbenhavn har man imidlertid ikke en saadan Institution og er derfor nødsaget til at sætte Kommunalbestyrelsen i Stedet. Der er heller ingen Tvivl om, at den vil kunne finde en Form, hvorunder den kan blive i Stand til at uddele den nødvendige Understøttelse paa Grund af Arbejdsløshed. Hvis man ikke fremtidig kan komme til andre Former for Understøttelse af nødlidende, vilde det selvfølgelig være ønskeligt, om man ogsaa for Kjøbenhavn kunde finde et Organ svarende til de fri Fattiggasser. Det maatte maaske have en noget anden Organisation, og det kunde for Resten ogsaa være Tilfældet for nogle af vore større Provinsbyers Vedkommende, idet det Apparat, de arbejde med, er tilvejebragt under en noget anden Udvikling end den, vi nu leve under. Paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at Fattiggasserne udøve en meget velsignelsesrig Virksomhed til Understøttelse af de trængende for at holde dem ude fra Fattigvæsenet og derved lette Kommunerne den almindelige Fattigbyrde.

Princippet i Lovforslaget er vel kendt. Det er ikke noget nyt, at der i dette Ting stilles et Forslag om at yde Understøttelse til de fri Fattiggasser. Allerede i Slutningen af 70'erne vedtog Tinget, at der kunde ydes et saadant Statstilskud. Forslaget er ganske vist ingen Sinde ført igennem, da det er stødt paa Modstand hos de daværende Regeringer og Landstinget. Der har imidlertid gerne været knyttet den Bestemmelse til Bidraget, at der skulde ydes noget tilsvarende fra de paagældende Kommuner. Vi have ikke stillet Forslag herom, fordi der i de sidste Aar sikkert med Rette har lydt ret stærke Klager over, at Kommunerne være overbebyrdede med Udgifter, og Bestræbelserne burde derfor gaa ud paa at lette Kommunerne deres Byrder. Paa den anden Side er dette Forslag jo kun et Forslag, og Forslagsstillerne ville selvfølgelig ikke modsætte sig, hvis Tinget eller Regeringen maatte ønske Forandring i den antydede Retning. Under Behandling af en Forespørgelse her i Tinget den 18de Marts i Fjor udtalte den nuværende højtærede Kultusminister, at en Forkastelse, der var foregaaet ved Finanslovens 3die Behandling nogle Dage forud af et af min Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), stillet Forslag, ikke var ensbetydende med,

at Flertallet var imod den Tanke, at Statskassen kunde yde Bidrag til Lindring af ekstraordinær Nød i Befolkningen, man havde kun hele Tiden holdt paa, at det var en Sag, der maatte ordnes gennem Kommunerne, og navnlig var man stemt mod Forslaget, fordi der ikke var givet nogen Begrænsning, idet der ikke var optaget en Bestemmelse om, at Midlerne kun skulde uddeles, naar der fremsattes Begæring derom. De skulde uddeles til alle Fattiggasser i Landet, beregnet efter Folketallet. Dette have vi taget Hensyn til ved at fremhæve, at der kan ydes Bidrag, naar der fra Fattiggasserne eller fra Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn fremsættes Begæring derom. Som sagt, hvis Regeringen eller Rigsdagen skulde ønske at knytte Bidrag af Kommunerne hertil, ville Forslagsstillerne ikke modsætte sig det. Men som jeg har nævnt: Grunden til, at vi ikke have taget dette op i Forslaget, er Hensynet til Klagerne over Kommunerne Overbebyrdelse.

Den næste Paragraf siger, hvad der er ganske naturligt, at Hjælp, der er ydet efter denne Lov, betragtes ikke som Fattighjælp. Denne Paragraf vilde have været overflødig, hvis der kun havde været Tale om de fri Fattiggasser, fordi deres Ydelser overhovedet aldrig betragtes som Fattighjælp, men da Kjøbenhavns Kommune kommer med, har man anset det for nødvendigt udtrykkeligt at medtage en saadan Bestemmelse. Endelig have vi i § 3 gaaet ud fra, at da der forhaabentlig adskillige Steder i Landet ikke vil være Arbejdsløshed og derfor ikke vil fremkomme Begæringer, bliver der givet Ministeriet Bemyndigelse til at give yderligere Understøttelse, hvis der sidst paa Vinteren skulde vise sig enkelte Steder i Landet at være stor Arbejdsløshed og Nød, men der er dog der gjort den Begrænsning, at det samlede Beløb ikke maa overstige 600,000 Kroner.

Den sidste Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud paa at give Kommunerne Adgang til Laan, idet der stilles et Beløb af 2 Millioner til Raadighed, saa at Kommunerne for disse Penge kunde blive i Stand til at iværksætte kommunale Arbejder, som de ellers vanskeligt eller slet ikke vilde have været i Stand til at skaffe Penge til. Der har i det sidste Aar været adskillig Vanskelighed for Kommunerne ved at skaffe sig Laan. Derfor er det naturligt, at Staten kommer Kommunerne til Hjælp, fordi de derved blive i Stand til at hjælpe paa Arbejdsløsheden paa den mest effek-